

Bibelstudium • Romarbrevet 6

Brevet till församlingen i Rom skrevs av aposteln Paulus år 56–57 från Korint. Temat är *Evangelium – Guds kraft till frälsning*. Roland Gustafsson kommer under våren att i tre artiklar utlägga kapitlen 6–8.

Kristus gör oss fria

– livet i frälsningen (I)

Rom. 1–8 handlar om

- synden – livet under lagen (1:18–3:20)
- rättfärdiggörelsen – nåden i Kristus, vad han gjort för mig (3:21–5:21)
- helgelsen – livet under nåden, vad Kristus gör i mig, om livet som kristen (6:1–8:39).

Rom. 6–8 handlar om

- förutsättningen för en kristens liv (Rom. 6:1–7:6)
- kampen i den kristnes liv (Rom. 7:7–25)
- kraften i den kristnes liv (Rom. 8:1–39)

Upptäck Romarbrevet på nytt! Upptäck evangeliet på nytt!

Rättfärdiggörelse genom tro

Rom. 3–5 proklamerar att alla har syndat och saknar berömmelse inför Gud. I kraft av Jesu Kristi offer på korset förklaras en syndare rättfärdig, av nåd genom tron (3:24). Den ogudaktige förklaras rättfärdig, får syndernas förlåtelse (4:5–8) och frid med Gud (5:1). Grunden är Jesus: han utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull (4:25). Aposteln försäkrar att hela mänskligheten är inkluderad: *alla* har fallit i synd genom den förste Adam och *alla* har fått upprättelse genom den andre Adam, Kristus (5:12–21). *Rättfärdiggörelsen genom tron* är grundstommen i evangeliet.

ILLUSTRATIONER: INGRID IPSEN

Helgelsen

Rom. 6–8 förkunnar att evangeliet får konsekvenser i en kristens vardag – ett liv i *helgelse*. Genom rättfärdiggörelsen är jag, i Kristus, förklarad helig och ren inför Gud, en helighet som nu omsätts och praktiseras i det dagliga livet. Upp. 22:11 talar om förhållandet mellan *rättfärdiggörelsen* och *helgelsen*: *Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att rena sig, den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig*. Den helige helgas – lägg märke till ordningen! Helgelsen har inget med självförbättring att göra, utan baseras på vad Jesus gjort för mig, en realitet som får konsekvenser i

mig. Helgelsen är Guds verk och förverkligas genom nådens medel: *Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må er ande, själ och kropp bevaras hela, så att ni är utan fläck vid vår Herre Jesu Kristi ankomst. Trofast är han som har kallat er, han skall också utföra sitt verk* (1 Tess. 5:23–24).

Vad gör vi med synden i våra liv?

Paulus har undervisat om nådens rikedom (5:20): där synden blir större, där överflödar nåden ännu mer. Denna oerhörda generositet kan emellertid leda till missförstånd (6:1): ”Skall vi fortsätta att synda för att nåden skall bli större?”

Det finns en fara att ’intellektualisera’ såväl synden som nåden. I den senaste tidens debatt har detta aktualiserats. SSU menar att alla präster i Svenska kyrkan som skrivit på protestlistan mot en homosexuell vigselakt snarast bör avskedas. Motiveringen är: ”... man borde utgå från att alla får syndernas förlåtelse och att alla också kommer till himlen. Flertalet människor syndade i Bibeln, men fick syndernas förlåtelse ändå ...” (Värmlands Folkblad, 2005-12-20). Paulus accepterar inte ett sådant resonemang!

På det personliga planet känner varje kristen igen sig: ”Hur hanterar jag synden i mitt liv – tankarna, orden och handlingarna?” Jag står inför ett vägval: att fortsätta att leva i synden och försvara den, göra orätt och orena mig – eller att renas och avstå från synden, göra rätt och helgas.

Skall vi fortsätta att synda för att nåden skall bli större? Nej, visst inte, svarar aposteln! För att inskräpa detta fortsätter han, inte att framhålla lagar och påbud, utan att utlägga evangeliet.

Dopets nåd

Nyckeln för att komma till rätta med synden är att leva med Jesus i dopets nåd. Dopet ger frälsning från synden, döden, djävulen och har konsekvenser i vardagen: ...*genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet* (6:4).

I Jesu död och uppståndelse har vi fått syndernas förlåtelse och ett hjälpmedel för att segra över synden. Därför är dopet ett underbart, ständigt aktuellt nådemedel. En kristen har två naturer, som alltid befinner sig i konflikt med varandra. Därför behöver han budskapet om Jesu död och uppståndelse för att kunna överleva och segra i striden. Dopet har getts oss för ”att den gamle Adam i oss skall genom daglig ånger och bot dränkas och dö med alla synder och onda lustar, och vidare, att en ny människa skall dagligen framkomma och uppstå, vilken lever evigt i rättfärdighet och renhet för Gud” (*Lilla Katekesen*).

Innebörden av dopets nåd, förtydligas i 6:3–11. Orden mynnar ut i triumf: *Så skall också ni se på er själva: ni är döda från synden och lever för Gud i Kristus Jesus*. I frestelsens stund får jag alltså konstatera: ”Synden, mitt gamla jag, som vill behärska mig, har Jesus tagit på sig när han led och dog i mitt ställe. Han har befriat mig och segrat över synden. Jag slipper att leva i den!” *Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig!* (Gal. 2:19–20.)

Ett liv i nåden – inte under lagen

Guds ord ger inte utrymme för någon ’syndfrihetslära’. Den avgörande frågan är emellertid, hur den synd som finns hos oss hanteras. Evangeliet förkunnar att jag inte behöver följa syndens lust och valde. Varför inte? Därför att jag har dött och uppstått med Kristus. Detta framkommer på ett påtagligt sätt i 6:12–14: Jag slipper att följa mina dödliga begärelser, slipper att ställa mina lemmar i syndens och orättfärdighetens tjänst. Varför? Kristus har frigjort mig för att jag i stället skall få stå till Guds tjänst och förfogande. Vers 14 är ett nyckelord: *Synden skall inte vara herre över er, ty ni står inte under lagen utan under nåden*.

Tyvärr missförstår vi ofta budskapet, eftersom svenska bibelöversättningar upplevs ha en förmanande (imperativ) ton. Men språkligt sett är det ett löfte för framtiden (futurum) med betydelsen: *Synden kommer inte att vara herre över er, eftersom ni inte står under lagen utan under nåden*.

Det är Guds nåd, enbart nåden, som är den rätta ”drivkraften” i det kristna livet. Där lagen och lagiskhet råder, härskar synden. Där nåden får dominera ges utrymme för ett heligt liv. Om denna verklighet skriver aposteln ytterligare i Rom. 7:1–6:

Så har också ni, mina bröder, genom Kristi kropp blivit dödade från lagen, så att ni tillhör en annan, honom som har uppstått från de döda, för att vi skall bära frukt åt Gud (v. 4).

Våra liv – till vems förfogande står vi?

Paulus kommer ännu en gång tillbaka till frågan: *Skall vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden?* (6:15.) Tanken avvisas åter på det bestämdaste: *Naturligtvis inte!*

I resten av Rom. 6 finns en prövande, rannsakande såväl som en själavårdande, uppmuntrande ton. En kristen står inför ett ständigt vägval: att lyda synden, vilket leder till död – eller att stå till förfogande för lydnaden, vilket leder till rättfärdighet (6:15). Slutsatsen är tydlig: Det går inte att ’fifflla’ eller ’halta på båda sidor’, att låta mina två naturer få fritt spelrum i vardagen. Det leder till bedrägeri, något som förr eller senare avslöjas.

Paulus tackar Gud för evangeliets frigörande kraft: *Ni var syndens slavar men har nu av hjärtat blivit lydiga mot den lära som ni blivit överlämnade åt* (6:17). Den som förblir i Jesu gemenskap och i Ordet har frid med Gud, ett gott samvete och står till förfogande i Guds tjänst, till helgelse och evigt liv. Allvalet och förmånen summeras ännu en gång: *Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre* (6:23).

Förutsättningen för mitt liv som kristen

Undervisningen i 6:1–7:6 kan sammanfattas i ett annat Pauluscitat: *Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Den fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är, medan vi väntar på det saliga hoppet, att vår store Gud och Frälsare Jesus Kristus skall träda fram i härlighet*.

Att vara och få leva som en kristen är en underbar vila, baserad på Guds nåd i Jesus Kristus. Men detta liv är inte utan svårigheter och kamp – det skall vi komma tillbaka till i Rom. 7.

ROLAND GUSTAFSSON

Missionsföreståndare, Örkelljunga

Läs vad Luther och Rosenius skrivit om Romarbrevet ►►

Kort & gott från fäderna

MARTIN LUTHER OM ROMARBREVET: Detta brev är skriften framför alla andra i Nya testamentet. Det innehåller evangelium i all dess klarhet och renhet och är väl värt, att en kristen inte blott kan det utantill ord för ord utan även dagligen tar för sig av det såsom av ett själens dagliga bröd. Ty brevet kan aldrig bli för mycket eller för väl läst och begrundat. Ju mer man ägnar sig däråt, desto kostligare blir det, desto härligare smakar det. (---)

Men följ du detta brev i dess ordning. Låt det vara angeläget för dig att först tänka på Kristus och evangelium, så att du må lära känna din synd och hans nåd och sedan strida mot synden, som de åtta första kapitlen lär dig. Därefter, när du kommit till åttonde kapitlet, där det talas om kors och lidande, skall du lära dig förstå vilken tröst som ligger i läran om utkorelsen, som kapitlen 9, 10 och 11 handlar om. Ty endast i lidande, kors och dödsnöd kan man syssla med utkorelsen, utan att det blir till skada och ger upphov till fördold vrede mot Gud. Därför måste Adam först vara riktigt död, innan man kan fördrå denna lära och dricka av det starka vinet. Vakta dig därför väl, så att du inte dricker vin, medan du ännu är i behov av modersmjölken. Varje lära har sitt mått, sin tid och sin ålder. www.logosmappen.net

UR M. LUTHERS FÖRETAL TILL PAULUS' BREV TILL ROMARNA

CO ROSENIUS OM RÄTTFÄRDIGGÖRELSEN: Så har nu aposteln i detta kapitel (6) omgärdat den stora läran om vår rättfärdiggörelse av nåd utan gärningar emot såväl den fientliga beskyllningen som det lättsinniga missförståndet, att denna lära skulle ge stöd för ett fortsatt liv i synd. Tvärtom har han tydligt visat, att just i rättfärdiggörelsen genom tron ligger den enda grunden, ja, den levande roten och kraften till en sann helgelse, i det vi genom samma tro blir på det innerligaste förenade med Kristus, vartill också dopet är ett yttre medel, då vi för det första däri ikläds Kristus med hans förtjänst och för det andra blir införlivade med honom till en lika död och uppståndelse. Genom denna förening med honom har vi hans Ande i hjärtat, så att vi inte bara står i hans förbund och i hans tjänst, utan även är "av hjärtat lydiga", glada och villiga att leva för honom och med honom och inte mer tjäna synden.

**UR PAULI BREV TILL ROMARNA – TILL UPPBYGGELSE
I TRON OCH GUDAKTIGHETEN** EFS Bokförlag 1931